

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף מא ע"ב
סוד איסור אכילת בהמות ועופות טמאות

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר כָּלֵל שׁוֹר, כָּלֵל שׁוֹל
הַכֹּל - כְּמוֹ שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
כְּתָרִים שֶׁל אֲמוּנָה לְמַעַלָּה,
כִּי יֵשׁ עֶשְׂרֵה כְּתָרִים שֶׁל
כְּשָׁפִים טְמֵאִים לְמַטָּה. וְכֹל
מֵה שְׁבָאֲרֵץ, מֵהֶם אַחֲזִיזִים
בְּצַד הַזֶּה, וּמֵהֶם אַחֲזִיזִים בְּצַד
הַהוּא.

וְאִם תֹּאמַר, וְהֵעֵז הַזֶּה,
שְׁשׂוּרָה עָלֶיךָ רוּחַ טְמֵאָה?
לֹא כִּי. שָׂאֵם רוּחַ טְמֵאָה
שׂוּרָה בָּהּ, אִזּוֹ אֲסוּר לָנוּ
לֶאֱכֹל. אֲלֵא שְׁעוֹבְרִים בְּתוֹכָן
וְנִרְאִים כְּנִגְדָן, וְלֹא שׂוּרִים
לְדוֹר בָּהֶן, שְׁכַאֲשֶׁר הֵם
שׂוּרִים, רוּחַ אַחֲרֵת עוֹבֶרֶת
עָלֵיהֶן, וְנִפְרָדִים מֵעֲצָמָן.
וּמִשׁוּם כִּי נִרְאוּ כְּנִגְדָן
וּמִקְטָרְגוֹת בְּתוֹכָן, וְלֹא
שׂוֹלְטוֹת בְּעֲצָמָן, וְלָכֵן מִתָּר
לָנוּ לֶאֱכֹל אוֹתָן.

בֵּא רְאֵה, כִּיּוֹן שֶׁהֵן בָּאוֹת
לְשִׁלֵּט בָּהֶן, עוֹבֶרֶת רוּחַ
אַחַת, זוֹקְפוֹת עֵינִים וְרוֹאוֹת
לָנוּ לְמֵאֲכֹל.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר כָּלֵל כָּלֵא, כְּמָה דְאִית עֶשְׂרֵה
כְּתָרִין דְּמַהִימְנוֹתָא לְעֵילָא. כִּי אִית עֶשְׂרֵה
כְּתָרֵי דְחַרְשֵׁי מִסְאֲבֵי לְתַתָּא. וְכֹל מַה דִּי
בְּאַרְעָא, מְנַיְהוּ אַחֲזִין בְּסִטְרָא דָא, וּמְנַיְהוּ
אַחֲזִין בְּסִטְרָא אַחֲרָא.

וְאִי תִימָא, הֵאֵי עֵז, דְּשִׁרְיָא עָלֶיךָ רוּחַ מְסֵאֲבָא.
לָאוּ הֵכִי. דְאִי רוּחַ מְסֵאֲבָא שִׁרְיָא בֵּיהּ, אֲסִיר
לָן לְמִיכָל. אֲלֵא אֲעֵבְרֵן בְּגוּוֹיְהוּ, וְיִתְחַזּוּן
לְקַבְלֵיהוֹן, וְלֹא שִׁרְיָא לְדִירָא בְּהוּ, דְכִד אִינוּן
שִׁרְיָין, רוּחַ אַחֲרָא אֲעֵבֵר עָלֵיהוּ, וּפְרִישָׁן
מִגְרַמֵּיהוּ. וּבְגִין כִּי אֲתַחֲזוּן לְקַבְלֵיהוּ, וּמִקְטָרְגֵי
בְּגוּוֹיְהוּ, וְלֹא שְׁלֵטֵי בְּהוּ בְּגִרְמֵיהוּ, וְעַל דָּא שִׁרְיָ
לָן לְמִיכָל.

תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְאֲתִיין לְשִׁלְטָא בְּהוּ, אֲעֵבֵר רוּחָא
חֲדָא, וְקַפֵּן עֵינִין וְחֲמָאן רְשִׁימִין דְּלַהוֹן,
וְאֲתַפְרָשָׁן מְנַיְהוּ, אֲבָל אֲתַחֲזוּ לְקַבְלֵיהוֹן, וְלֹא
אֲסִירֵי לָן לְמִיכָל.

אֵת רְשׁוּמֵיהֶן וְנִפְרָדִים מֵהֶן, אֲבָל נִרְאִים כְּנִגְדָן, וְלֹא אֲסוּרִים לָנוּ לְמֵאֲכֹל.

בֵּין בְּבִהְמוֹת, בֵּין בְּחַיּוֹת, בֵּין
 בְּעוֹפוֹת, בֵּין דְּגֵי הַיָּם, בְּכֻלָּם
 נִרְאִים יָמִין וְשְׂמָאל (רַחֲמִים וְדִין),
 וְאֵת כָּל מִי שֶׁבָּא מִצַּד הַיָּמִין
 (מִצַּד הַרַחֲמִים) מִתָּר לָנוּ לְמַאֲכָל.
 וְכֹל אוֹתָם שֹׁבְאִים מִצַּד
 הַשְּׂמָאל (מִצַּד הַדִּין), אֲסוּרִים
 כָּלָם לָנוּ לְמַאֲכָל, מִשּׁוּם
 שֶׁהַדְּרָגָה (שְׁעָצִים) שֶׁל כָּלָם
 טְמֵאָה, וְכָלָם טְמֵאִים, וְרוּחַ
 טְמֵאָה שְׁרוּיָה בְּתוֹכָם וְגֵרָה
 בָּהֶם. וְלָכֵן רוּחַ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל לֹא תִתְעַרֵּב בָּהֶם וְלֹא
 תִטְמָא בָּהֶם, כְּדִי שְׁיִמְצְאוּ
 קְדוּשִׁים וְיִוָּדְעוּ לְמַעֲלָה
 וּלְמַטָּה. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ
 רוֹצֵה בָּהֶם וְרוֹצֵה לְטַהֵר
 אוֹתָם וּלְקַדֵּשׁ אוֹתָם עַל הַכֹּל,
 מִשּׁוּם שֶׁהֵם אַחוּזִים בּוֹ.

בֹּא רְאֵה, כְּתוּב (ישעיה מט)
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.
 אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִתְפָּאֵר בְּיִשְׂרָאֵל, אִיךָ בָּאִים
 לְהִטְמָא וּלְהִדְבֵּק בְּצַד
 הַטְּמֵאָה? וְעַל זֶה כְּתוּב
 וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים
 כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי. וְלֹא (אל)
 תִּשְׁקְצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְגו'.
 מִי (שְׁיוֹשֵׁב) שֶׁהוּא בְּדַמוֹת הַמֶּלֶךְ,
 לֹא צָרִיךְ לְהַפְרֵד מִדְּרָכֵי הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוּם
 כִּי רָשָׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָם שֹׁבְאִים מִצַּד
 זֶה, וְכֹל אוֹתָם שֹׁבְאִים מִצַּד
 אַחֵר. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל

בֵּין בְּבִעִירֵי, בֵּין בְּחַיּוֹתָא, בֵּין
 בְּעוֹפֵי, בֵּין בְּנוֹנֵי
 יָמָא, בְּכֻלָּהוּ אֶתְחַזֵּן יְמִינָא
 וְשְׂמָאלָא (רַחֲמֵי
 וְדִינָא), וְכֹל מָאן דְּאֶתִי מִסְטָרָא
 דִּימִינָא, (מִסְטָרָא
 וְרַחֲמֵי) שְׂאֵרֵי לָן לְמִיכָל.
 וְכֹל אֵינוֹן דְּאֶתִיין מִסְטָרָא
 דְּשְׂמָאלָא (מִסְטָרָא וְדִינָא),
 כְּלָהוּ אֲסִיר לָן לְמִיכָל. בְּגִין
 דְּדִרְגָא (ס"א דְּגִרְמָא) דְּכְלָהוּ
 מִסְאָבָא, וְכְלָהוּ מִסְאָבִין,
 וְרוּחַ מִסְאָבָא שְׁרִיא בְּגוּוִיָּהוּ,
 וְדָרֵי בְּהוּ. וְעַל דָּא
 רוּחָא קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל,
 לֹא יִתְעַרֵּב בְּהוּ, וְלֹא
 יִסְתָּאֵב בְּהוּ, בְּגִין
 דִּישִׁתְּכֹחוֹן קְדִישׁוֹ, וְיִשְׁתְּמוּדְעוֹן
 לְעֵילָא וְתַתָּא. זַכָּאָה
 חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּמִלְכָּא
 קְדִישָׁא אֶתְרַעֵי בְּהוּ,
 וּבְעֵי לְדַכָּאָה לְהוּ, וּלְקְדִישָׁא
 לְהוּ עַל כֻּלָּא, בְּגִין
 דְּאֶחִידוֹן בֵּיהוּ.

תָּא חַזִּי, כְּתִיב (ישעיה מט)
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר,
 אִי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מִתְפָּאֵר בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל,
 הִיךְ אֶתִיין לְאֶסְתָּאֲבָא
 וּלְאֶתְדַבְּקָא בְּסְטָרָא
 מִסְאָבָא. וְעַל דָּא
 כְּתִיב, וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם
 וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי
 קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִשְׁקְצוּ
 אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְגו',
 מָאן (דִּינִיב) דְּאִיהוּ
 בְּדִיוֹקְנָא דְּמִלְכָּא, לֹא
 לְבַעֵי לִיָּה לְאַפְרָשָׁא
 מֵאוֹרְחוֹי דְּמִלְכָּא. וּבְגִין
 כִּי רָשִׁים לְהוּ קְדִישָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל,
 כָּל אֵינוֹן דְּאֶתִיין
 מִסְטָרָא דָא, וְכֹל
 אֵינוֹן דְּאֶתִיין מִסְטָרָא
 אַחֲרָא. לֹא צָרִיךְ
 לְהַפְרֵד מִדְּרָכֵי הַמֶּלֶךְ,
 מִשּׁוּם כִּי רָשָׁם הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל
 כָּל אוֹתָם שֹׁבְאִים מִצַּד
 זֶה, וְכֹל אוֹתָם שֹׁבְאִים
 מִצַּד אַחֵר. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל

זָפְאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּכֹתִיב בְּהוּ, כָּל (ישעיה סא) כָּל
 רוֹאֵיהֶם יִכְירוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרֹךְ יי', בְּרֹךְ יי' מִמָּשׁ,
 בְּרֹךְ ה'. בְּרֹךְ ה' מִמָּשׁ, בְּרֹךְ
 ה' בְּכָל.

ספר אור הזהר (עמוד 214)

סג) קדם התפלה ללמד איזה ענין בזהר

קדם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר, וללמד איזה ענין בזהר או תקונים או זהר חדש.

(הנהגות צדיקים - סדר היום מרבי אהרן מקרלין)

סד) דף זהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא

דף זהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא, והשמר פן ושיאף לבבך לחדל מזה, מחמת שמטל עליך לעסק... וכיוצא בזה. כי ידוע מה שפרשתי, אם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה אחרים בנגדך, והרבה פעמים דמיתי שטוב יותר לעסק עתה בשעור עיון ודחיתי למוד הנזכר לעיל לזמן אחר, ומן השמים נודמנו לי בטולים אחרים קדם התפלה.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ישרות מרבי משה גרינוואלד מחוסט בעל ערוגת הבשם)

סה) באשמרת הבקר ילמד ספר הזהר.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבורסקט)

סו) אף מי שלא יבין הזהר ילמד בכל יום

אף מי שלא יבין הזהר ילמד בכל יום דבר מה, כי הלשון הוא מסגל לנשמה.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבורסקט)

סז) זהר הוא חלק מהתקון על חטאת נעורים

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות נעור כל ליל ששי וללמד באותו לילה תנ"ך. משנה. גמרא. זהר. ראשית חכמה. תקונים. עין יעקב. שלחן ערוך ארח חיים. שלחן ערוך יורה דעה. ולקרות קריאת שמע של האר"י וזרוננו לברכה בכל לילה הנדפס בשערי ציון...

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

לקבע עתים לתורה, דהינו ללמד בכל יום תנ"ך משניות שהוא תקון לנשמה וזהר ושלחן ערוך ועין יעקב קדם השנה וקריאת שמע של האר"י וזרוננו לברכה (כמבאר בשערי ציון) ולילך במקוה לטבל ט' פעמים בכדי לקבל עליו קדשה וטהרה מן המקוה העליונה והבן.

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

ואחר התפלה יקבע עתים לתורה, דהינו תנ"ך משניות שהוא תקון לנשמה. ואחר כך למוד שלחן ערוך ארח חיים ושלחן ערוך יורה דעה, וזהר. וגם לומר בכל יום תהלים שהוא נעים ומירות ישראל. ומירות היא מלשון לומר עריצים, שבוזה מזמר ומכרית כל הקלפות והדינים והמסכים שנעשו מחמת עוונות בני אדם. ובכל עת ורגע ידמה בעיניו באלו הקדוש ברוך הוא תופס אותו שלא ישוב אחר תאוותיו השפלות והזרות, כמאמר החכם "תפסו בבגדי" ויפל עליו אימה גדולה ויראה.

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שעורין בסדרן בתורת השם, דהינו תורה נביאים כתובים, זהר או שאר קבלה, משניות, גמרא, מדרש, מוסר, זה בכל יום על דבר כבוד שמו, והשם יתברך יעזרנו להוסיף אמן גם שלחן ערוך, באשר יתבאר לקמן, ושאר פוסקים.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ואהרות מרבי צבי אלימלך מדינאב)

סח) ללמד בכל יום זהר ושערי אורה.

(הנהגות צדיקים - הנהגות פרטיות מרבי יוסף זינדל מסלנט על פי הגר"א)

(הנהגות צדיקים - סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

ללמד משניות וזהר הקדוש וגמרא.